

Indenrigsministeren ad interim:

Spad den første Bemærkning angaaer, at man her har brugt Udtrykket „vedkommende Fællesministerium“, da har man brugt det af den Grund, at det ikke var afgjort, om det var Krigsministeriet eller Finantsministeriet, som vilde have at foretage den Forretning, der tilkommer vedkommende Fællesministerium. Man har netop derfor villet lade dette Spørgsmaal henstaae uafgjort til nærmere Forhandling og har derfor brugt et Udtryk, der kunde omfatte dem begge. Iøvrigt turde det maaskee være correctest i et Lovforslag som dette, at Rigsdagen ikke tager nogen Bestemmelse om Forhold imellem Krigs- og Finantsministeriet, om, hvor Krigsministeriets Virksomhed skal ende og Finantsministeriets begynde. Der synes at være saameget mere Anledning dertil, naar dette Spørgsmaal er Gjenstand for Tvivl, og altsaa Kongerigets lovgivende Myndighed kommer til at afgjøre et Spørgsmaal, hvorom der er Tvivl mellem de to vedkommende Ministerier for Monarchiet.

Det er mig ikke klart, om det ikke skulde være rettest at holde Opmanden udenfor Forretningen, og rigtigst ikke at gjøre Commissairen til Opmand. Commissairen, der har den stadige Ledelse af disse Forretninger, forekommer det mig dog betænkeligt at gjøre til Opmand. Det synes rigtigere, at Opmanden kun træder til i de Tilfælde, hvor der er Meningsforskjæl tilstede, og saaledes kommer til at see med friske Øine paa den Sag, som bringes ind under hans Kjendelse. Der kan naturligvis være forskjellige Meninger herom. For saavidt endelig som der er bemærket med Hensyn til § 7, at Rentegodtgjørelse kun skulde gives fra den Tid, Eiendommen er stillet til Raadighed, synes det mig rigtigere, som Lovudkastet bestemmer, at den hdes fra det Dødsblik, at det er bestemt, at Vedkommende skal afhænde Eiendommen for en vis Sum; thi saa indtræder der virkelig en Uraadighedstilstand for Vedkommende. Han kan sige: „Jeg kan altsaa ikke foretage nogen Forandring, som jeg ellers vilde foretage for at gjøre denne Eiendom indbringende“. Jeg skal anføre et Eksempel. Dersom der er et Fordstykke, hvorom man siger til Eieren i Februar: „Dette Ford-

stykke skal Du ud med, naar vi forlange det, og Du skal have den og den Erstatning“, saa kan det i April være et Spørgsmaal for ham, om han skal pløje og besaae dette Fordstykke, da han muligt ikke kan vente at høste; thi han skal maaskee bort fra Eiendommen i Mai, og i saa Tilfælde vilde det være spildt Arbejde. Men den Usikkerhed, der saaledes indtræder for ham, gjør, at han har et Drav paa Staten. Der er saaledes saameget mere Opfordring til ikke at lade ham sidde i denne Usikkerhedstilstand længere, og for vedkommende Fællesministerium er dette en kraftig Opfordring til at forsøge en rask Realisation og derved lade Usikkerhedstilstanden for Vedkommende være saa kort som muligt.

M. W. Bruun: Jeg veed ikke, om Opmærksomheden har været henvendt paa Monarchiets og Kongerigets Forhold til hinanden med Hensyn til § 1. Det vil vel kunne tænkes, at Anlægget af en Jernbane fra den nuværende Banegaard til Helsingør vilde berøre de Grunde, som her er Spørgsmaal om; i saa Fald vil — dersom Regjeringen har expropriert paa Monarchiets Vegne — det Forhold indtræde, at Kongeriget maatte expropriere fra Monarchiet. Jeg troer, at Forholdet burde være, at Kongeriget kom først. Jeg har ikke villet unblade at henlede Opmærksomheden derpaa for det Tilfælde, at der i denne Henseende kunde tages Forholdsregler derimod. Jeg skal dernæst tillade mig at udtale, at vedkommende Løbsiere, hvis Eiendomme vilde blive exproprierte, i højeste Grad maa paastaae den Omhyggelighed, hvormed deres Taxer er indkommet. Dette viser sig ikke alene deri, at Regjeringen har forandret 2 Indstillinger af Commissionen, der vilde have været meget nærgaaende for vedkommende Grundeiere, men ogsaa i det Hele gjennem flere Bestemmelser i selve Lovudkastet. Allerede Sammensætningen af Taxationscommissionen efter § 2 er en saadan, at der kan ventes den retfærdigste Afgjørelse. I § 3 tages der ikke alene Hensyn til de Grunde, der exproprieres, men ogsaa til det Næringstab, der derved lides. Endelig er der ved § 5 givet Vedkommende Leilighed til at overvære Taxationen og til at fremkomme med